

SLOVENKA

Glasilo slovenskega ženstva

Št. 25.

V Trstu 4. decembra 1897.

Letnik I.

Meseca decembra se obhaja god teh le slovanskih svetnikov: 1. Nataša, 2. Tihomir, 5. Sava, 9. Bogoljub, 14. Zorislava, 15. Vlastimir, 16. Smijan, Zorka, 19. Dobroslava, 20. Bořivoj, 23. Vlasta, 30. Branimir, 31. Blažena.

Slovenke! Dajajte svojim otrokom le slovanska krstna imena!

Adam v raji.

„Gorje mu, ki v nesreči biva sam,
A srečen ni, kdor srečo živi sam.“
Gregorčič.

Kralj bil je stvarstva, veš njegov bil divni rajski vrt,
A vendar hodil je okoli Adam ves potr.
In Stvarnik vedel je takoj, zakaj glavo pobeša,
In česa prvega človeka še srce pogreša...
„Kaj ne da, raj ni raj, če človek ga uživa sam“
Del Adamu je Bog... „tovarišico rad ti dam,
A boljše tebi je brez nje, prevdari v svojej glavi.
Ker ženka tvoja raj gotovo krasen ti zapravi.
Prinesla bo sevé veselja mnogo ti in sreč,
A pozor Adam! Križev in težav še več, še v č...“
Pa Adamu se bila je ogabila samota,
Takoj poprosi, naj se vsmili božja ga dobrota,
Rekoč: „Le daj mi ženko in rad se tvegam paradiža!“
Márica II.

Ponoči.

Luna vtaplja lice svoje
V modro jezersko globino,
V hosti zarod slavev poje,
Veter diha čez dolino.

Zdaj moj duh, prešinjen lune.
Kaj poslušáš pevce hostne?
Iščeš li sočutne strune
V srci stvarnice skrivnostne?
Črn oblak poglej v zrkalu —
Z luno sta si bližnja druga.
Slavci néhajo prekmalu
Vabiti slavice z juga.

Ako v sebi nimaš leka,
Nikdar nima zemlja tiha
Za tpečega človeka
Ni odgovora, ni vzdih...
Anton Medved.

O, ne vprašuj!

Povej mi deklica, zakaj
Obrazek ti bleđi,
Povej mi deklica, zakaj
Umirajo oči.

„O ne vprašuj, saj dobro veš
Zakaj bledim tako,
O, ne vprašuj, saj dobro veš
Zakaj mi mre oko.“

Kako bi vedel, biser moj,
Saj se samo smejiš,
Kako bi vedel, biser moj,
Ko nič ne govoriš.

„Al, kaj bi tebi pravila,
Ko bolje veš ko jiz,
Zakaj umirajo oči,
Zakaj bleđi obraz.“
Dolski.